

[Henry Christensen.]

siger, man er sagligt enig, så vil man alligevel ikke?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Henry Christensen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes onsdag den 5. april kl. 14 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. (Om ændringer i pristalsberegningsgrundlaget) [af Henry Christensen m. fl.].

- 3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om Statsbanepersonalets Sygekasse.

- 4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1960 til 31. marts 1961.

- 5) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af overenskomsten af 14. december 1960 om Organisationen for økonomisk Samarbejde og Udvikling.

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den pågældende uge.

Mødet hævet kl. 14⁵.

55. møde.

Onsdag den 5. april kl. 14.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om børne- og ungdomsforsorg.

I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

Medlem af folketinget Thisted Knudsen har meddelt mig, at han ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Har ministeren tilendebragt sine overvejelser vedrørende indførelse af passende foranstaltninger til forebyggelse af, at parkerede lastautomobiler efter lygte-tændingstid forvolder alvorlige ulykker?“
Spørgsmålet er optaget på dagsordenen for tingets spørgetid i dag.

I skrivelse af 27. f. m. anmoder udenrigsministeren om, at der for resten af funktionsperioden må blive valgt et nyt medlem til det i henhold til § 9 i lov af 7. juni 1958 om normering og klassificering af tjenestemandstillinger nedsatte udetil-lægsnævn i stedet for folketingsmand, fhv. minister Ole Bjørn Kraft, der har ønsket at udtræde af nævnet.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Socialministeren (Bomholt): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om børne- og ungdomsforsorg.

Den 16. december 1960 fremsatte jeg for det høje ting forslag til lov om offentlig forsorg. Efter dette forslag ophæves ikke blot de forsørgelsesmæssige regler i den hidtidige forsorgslov, men også de i denne lov indeholdte regler om børne- og ungdomsforsorg. Efter forhandling med folke-

[Socialministeren.]

tingsudvalget vedrørende forslaget til lov om offentlig forsorg fremsættes derfor forslag til en særskilt lov om børne- og ungdomsforsorg, i hvilket forslag jeg har samlet den gældende forsorgslovs regler herom.

Reglerne om børne- og ungdomsforsorgen var senest genstand for betydelige ændringer i 1958, og det blev ved den lejlighed bestemt, at loven skulle optages til revision i folketingssamlingen 1962-63. Det er ikke tanken med det forslag, der nu fremsættes, at foregribe denne revision, allerede fordi 1958-loven ikke har virket tilstrækkelig længe til, at erfaringerne kan danne grundlag for en sådan revision.

Forslaget svarer derfor i det store og hele til de gældende regler, idet det dog naturligvis har været nødvendigt at foretage mindre redaktionelle ændringer og omplaceringer af bestemmelserne. Af realitetsændringer er der kun følgende:

Bestemmelserne om anerkendelse af rådgivningsklinikker for børn blev indført ved ændringerne i 1958. Ordningen vedrørende kommunernes tilskud til sådanne klinikker, som er af så stor betydning for tilvejebringelse af et sagkyndigt grundlag for børneværnsudvalgenes arbejde, har vist sig ikke at være tilfredsstillende og har været en hindring for etablering af klinikker. Det er navnlig de mindre kommuner i udkanten af de planlagte klinikkers område, der har fundet, at den gældende bestemmelse om fordeling af kommunernes bidrag efter folketal er urimeligt belastende for dem. Jeg har derfor foreslået en omlægning af disse tilskud fra direkte bidrag fra de stedlige kommuner til mellemkommunal refusion.

§ 150 i den gældende lov om tiltalefrafald for unge anbragt i et opdragelseshjem eller udskrevet under tilsyn er ikke medtaget i forslaget, idet en tilsvarende regel nu er optaget i det af justitsministeren for det høje ting fremsatte forslag til lov om ændringer i retsplejeloven.

I forbindelse hermed er der i forslaget indføjet en ny bestemmelse, forslagets § 72, om adgang til prøvelse af et børneværnsudvalgs bestemmelse om, under hvilke forhold en ung lovovertræder, der indrages under børneforsorg efter tiltalefrafald eller en betinget dom, skal anbringes. I almindelighed må det være børneværnenes opgave

og ansvar at finde den mest hensigtsmæssige placering af de børn og unge, som kommer under deres forsorg, men i disse specielle sager gør der sig ved siden af det opdragelsesmæssige og behandlingsmæssige hensyn, som altid må være det afgørende, et hensyn til retssikkerheden gældende, som det kan være vanskeligt for det enkelte børneværn at vurdere. Med den foreslåede mulighed for direktøren for børne- og ungdomsforsorgen til at træffe afgørelse, hvor der er uenighed mellem anklagemyndighed og børneværn, er den endelige afgørelse henlagt til en børneforsorgsmyndighed.

Endelig foreslås reglen i den gældende lovs § 65, stk. 10, om beregningen af tilskuddet til børneforsorgens pensionskasse ved forslagets § 129, stk. 2, ændret under hensyn til, at tilskudssystemet efter den gældende lov har det før 1958 gældende løn- og pensionssystem som forudsætning.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Hans R. Knudsen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

Lovforslaget er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove, d. v. s. at der i et særligt afsnit er optaget de personer, der søger om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Det foreliggende lovforslag omfatter i § 1 314 personer, der søger om dansk indfødsret ved naturalisation, og i § 2 6 personer, der omfattes af den fornævnte lov fra 1946, d. v. s. personer, der på grund af denne lov har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, og som nu søger om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret for deres vedkommende.

Da der til stadighed kommer nye sager fra de lokale myndigheder, håber jeg, at der — ligesom tidligere — ved ændringsforslag kan optages et yderligere antal personer, hvis ansøgninger bliver færdigekspederet, medens lovforslaget er til behandling i tinget.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketinges velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Thisted Knudsen* til justitsministeren:

„Har ministeren tilendebragt sine overvejelser vedrørende indførelse af passende foranstaltninger til forebyggelse af, at parkerede lastautomobiler efter lygteændingstid forvolder alvorlige ulykker?“

Thisted Knudsen: Den 7. december i fjor tillod jeg mig at spørge den højtærede justitsminister, om han ville medvirke til, at der blev truffet foranstaltninger til mere forsvarlige parkeringsforhold for lastvogne efter lygteændingstid.

Jeg forstod på det svar, ministeren gav mig, at man i justitsministeriet havde opmærksomheden henledt på problemet, og jeg forstod også, at det var under alvorlig overvejelse. Jeg ved meget vel, at uanset hvilke foranstaltninger vi træffer for at tilvejebringe større færdselssikkerhed, kan man i den moderne trafik ikke undgå, at der sker ulykker. Jeg vil gerne over for den højtærede justitsminister udtrykke min beundring, fordi der — det ved jeg — gøres en indsats for at forebygge ulykker, men netop på dette område, de mærklagte lastvogne, kunne der træffes foranstaltninger for at forhindre ulykker. Siden jeg stillede mit spørgsmål i december i fjor, er alvorlige ulykker sket, der har krævet menneskeliv. Jeg har den bestemte tro, at hvis man virkelig ville træffe de foranstaltninger, som er mulige i dag, ville man kunne skåne menneskeliv og spare mange medborgere for lemlæstelse.

Jeg stiller derfor spørgsmålet på ny. Jeg mener ikke, vi kan vente længere, og jeg synes, at justitsministeren bør tage initiativet i denne sag og yde sin medvirken på et område, hvor andre lande har erfaringer og gode erfaringer.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem vil utvivlsomt give mig den indrømmelse, at det stillede spørgsmål ikke er helt klart formuleret og i realiteten kun kan forstås på baggrund af den meningsudveksling, vi havde i december i fjor. Det er rigtigt, at det ærede medlem dengang stillede mig det spørgsmål, om jeg ville

medvirke til, at der blev truffet foranstaltninger til mere forsvarlige parkeringsforhold for lastvogne efter lygteændingstid og under usigtsbare forhold på landevejene.

Jeg svarede dengang, at et udvalg under justitsministeriet for tiden undersøgte reglerne om køretøjers lygteføring m. v., og at dette udvalg bl. a. behandlede spørgsmålet om, hvorvidt der skulle indføres pligt til at afmærke parkerede køretøjer med trekanttavler med reflekterende bånd, således som det kræves f. eks. i Italien. Jeg bemærkede yderligere, at spørgsmålet om at påbyde anvendelsen af denne trekanttavle var genstand for internationale forhandlinger, hvis resultater justitsministeriet mente at burde afvente.

Når det ærede medlem nu spørger, om jeg har tilendebragt mine overvejelser, vil jeg gerne præcisere, at problemet er vanskeligt. På det internationale plan er der langtfra enighed om, hvilke foranstaltninger der bør træffes. Interessen synes vel at samle sig om de omtalte trekanttavler, men det er nødvendigt at udarbejde ret detaljerede regler for disses udseende og anvendelse dels for at sikre deres effektivitet som advarselmiddel, dels for at hindre, at deres anbringelse på kørebanen kan blive til fare for trafikanter, navnlig motorcyklister. Spørgsmålet blev sidst drøftet i Genève i januar i år, hvor man diskuterede, om der burde føjes en tillægsbestemmelse herom til den internationale færdselskonvention af 19. september 1949. Da der ikke kunne opnås enighed, blev der ikke vedtaget noget endeligt, men man enedes om at lade problemet undersøge på ny i en ekspertgruppe til forelæggelse for et nyt møde i maj i år i Bruxelles. Da de internationale overvejelser således ikke er bragt til ende og jeg må finde at der knytter sig betydelig interesse til at have ensartede regler på dette område, beklager jeg at måtte besvare det ærede medlems spørgsmål med et nej.

Thisted Knudsen: Jeg takker den højtærede justitsminister for svaret. Det forholder sig altså på samme måde som i december måned, at ministeren intet vil foretage sig, før de internationale forhandlinger, overvejelser og undersøgelser vedrørende denne sag er tilendebragt. Jeg

[Thisted Knudsen.]

finder personlig ikke, at dette kan være helt afgørende. Det afgørende er, at vi har en mulighed efter erfaringer, man har gjort i Italien og Vesttyskland, for at forebygge disse ulykker, og jo før, vi gør det, jo rigtigere er det efter mit skøn.

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Jeg er da ganske enig med det ærede medlem i, at problemet er stort, men det er ikke så ligetil at iværksætte foranstaltninger, som man mener vil kunne virke dæmpende på antallet af disse ulykker. Der skal detaljerede regler til om disse trekanttavlers anvendelse. Lad mig bare nævne en ting som denne: hvis ikke disse trekanttavler, der skal stilles ved vejene, når et køretøj parkerer, er tunge nok, kan de meget vel i vort blæsende klima blive blæst væk fra vejene, og så er vi lige vidt. Dertil kommer, at Danmark også befares af mange udlændinge, og vi kan ikke pålægge dem at medføre disse tavler, medmindre vi har en international aftale derom. Der er derfor en række problemer, som kommer ind i billedet.

Lad mig i øvrigt føje til, at en del af disse ulykker utvivlsomt også sker, fordi de motorkørende ikke overholder den regel i lygtetændingstiden, at de ikke må køre hurtigere, end at de inden for deres egne lygters rækkevidde kan se, hvad der er foran dem. Derfor er problemet slet ikke så ligetil, men jeg er enig med det ærede medlem i, at der er et problem af et betydeligt omfang, som vi skal have løst, og hvis man under de internationale forhandlinger i maj måned ikke kan nå til en afgørelse på internationalt plan, er det min hensigt at bede udvalget om at tage sagen op til overvejelse for Danmark alene.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. (Om ændringer i pristalsberegninggrundlaget) [af Henry Christensen m. fl.].

Valgt blev: *Holger Eriksen, Kaj Andresen, Jørgen Peder Hansen, Lysholt Hansen, Aage Knudsen, Axel Ivan Pedersen, P. A. Rasmussen, Robert Sørensen, Aage Fogh, Henry Christensen, Dalsgaard, P. E. Eriksen, Axel Kristensen, Fanger, Foss, Gottschalck-Hansen og Erik A. Jensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Statsbanepersonalets Sygekasse.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1947, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 465).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Waldemar Laursen: Som det fremgår af den afgivne betænkning, har der været holdt tre møder i udvalget. Udvalget har gennemgået lovforslaget og har fra socialministeren modtaget besvarelser af en række skriftlige spørgsmål. Udvalget har endvidere modtaget en deputation fra Statsbanepersonalets Sygekasses ledelse. Den højtærede socialminister har stillet et ændringsforslag, der angår datoen for lovens ikrafttræden, og dette har udvalget tiltrådt.

Hele udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse med det af den højtærede socialminister stillede ændringsforslag vedrørende ikrafttrædelsesbestemmelsen.

Mindretallets tilføjelse i betænkningen skal jeg undlade at føje kommentarer til.

Peter Larsen: Som det fremgår af betænkningen, kan mit parti tiltræde både det af den højtærede minister stillede ændringsforslag og lovforslaget i sin helhed. Vi er tilfredse med, at Statsbanepersonalets Sygekasse nu også får lov til at administrere den